

Anstalter nedlagte, hvilket vilde blive nødvendigt, hvis Staten nægtede at give Tilskud. I øvrigt maa jeg sige til Ros for Anstalterne, at de indlade sig ikke paa noget saadant uden først at raadføre sig med Ministeriet. Hvad de planlagte Bygninger angaar, tager man fuldstændig fejl, naar man tror, at Meningen med dem er, at Direktionen skulde tænke paa at udvide dem; men ved saa store Anlæg som Ebberødgaard maa det altid gaa saaledes, at ved den første Opførelse komme nogle Ting til at mangle, og det er ogsaa Tilfældet her. Det, der mest savnes, er et Sygehus, og Sammenhængen dermed er, at det er nødvendigt, at der faas et eget Sygehus, idet Frederiksborg Amtssygehus ikke kan være tjent med at optage Patienter fra Ebberødgaard. Det har ikke den fornødne Plads til Patienterne og Opsynet, og desuden klager det over, at de aandsvage Patienter, der komme paa Sygehuset, medføre Uro. Det maa derfor bede sig fritaget derfor. Anstalten maa altsaa se at faa sit eget Sygehus, og det mener Ministeriet ikke at kunne modsætte sig. De andre to Bygninger, der er Tale om at opføre, er et Ishus og et Bageri. De ere ikke saa paatrængende nødvendige, men de ville ikke give noget økonomisk Tab, tværtimod vil det snarere være en Vinding for Anstalten at faa sine Bygninger kompletterede, saa at man selv kan gøre alle de Arbejder, som skulle gøres der. Man maa se lidt anderledes paa denne Sag, end man har været tilbøjelig til. Jeg ved meget godt, at der har været Misfornøjelse med, at Anstalten paa Ebberødgaard blev saa kostbar, som den blev. Dertil skal jeg sige, at Opførelsen af en saadan Anstalt, hvor der skal tages saa mange Hensyn, bliver altid meget kostbar, særlig naar det er den første Anstalt af denne Art. Jeg haaber sikkert, at naar de Kellerske Anstalter skulle opføre lignende Bygninger, skulle Erfaringerne fra Ebberødgaard komme den ny Anstalt til gode, saa at den kan bygge billigere. — Om en Nedsættelse af Kontingentet bør der for Øjeblikket ikke være Tale. For Resten ville disse Anstalter blive ordnede saaledes, at man med Sikkerhed kan sige, at de kunne bære, at Betalingen for nogle Alumner nedsættes, men for Øjeblikket kan jeg ikke tiltræde en Nedsættelse af Kontingentet.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger om et Par Punkter vedrørende Justitsministeriet. I Udvalgets Betænkning omtales den af

det andet Ting vedtagne Beslutning, „at Undersøgelsen af de fra Justitsministeriet efter Betænkningens Affattelse tilsendte Oplysninger henvises til Statsrevisorerne for Regnskabsaaret 1896—97“. Det ærede Mindretal (Oct. Hansen) forment, at det var ikke noget særligt, her er vedtaget. Jo, det er i højeste Grad særligt. Saa vidt jeg ved, er det første Gang, at noget saadant er vedtaget i det ene eller det andet Ting. Det, der foreligger med Hensyn til disse Oplysninger, er nemlig ikke andet, end hvad der jævnlig sker; i enhver Statsrevisionsbetænkning vil der kunne findes Eksempler paa, at man angaaende en eller anden Post har søgt yderligere Oplysninger, uden at Svaret var indgaaet, da Betænkningen afgaves. I saadanne Tilfælde er der hidtil ikke blevet gjort nogen særlig Indstilling af Statsrevisionen og ikke af Rigsdagen blevet vedtaget nogen Beslutning i saa Henseende. Statsrevisionen har i dette Tilfælde forholdt sig som tidligere, nemlig indskrænket sig til at referere, at den har forlangt de og de Oplysninger, men ikke faaet dem. Man har derefter i det andet Ting fundet sig foranlediget til at tage den omhandlede Beslutning. Jeg har en Anelse om, at dette udelukkende er foranlediget ved, at man — hvad ogsaa let kunde ske efter Statsrevisorernes Bemærkninger — i det andet Tings Udvalg har staaet i den Formening, at der forelaa en hel Række Skrivelser, der vare tilstillede Ministeriet, men ikke vare blevne besvarede. Som jeg har oplyst i det andet Ting, forelaa der imidlertid kun 1 Skrivelse, hvad jeg her skal gentage for det ærede Mindretal, der synes endnu ikke at have kaperet, at der ikke har foreligget flere Skrivelser, men 15 forskellige Spørgsmaal i 1 Skrivelse. (Oct. Hansen: Jo, det forstaar jeg meget godt!). Behørigt Regnskab var aflagt, men, som Tilfældet saa ofte er, ønskede en af Revisorerne at faa yderligere Oplysninger angaaende enkelte Punkter. Men ingen Sinde har man af Hensyn til, at saadanne Oplysninger ere udeblevne, henvist Sagen til Behandling af Statsrevisionen for det følgende Regnskab. Den ærede Ordfører har fuldstændig Ret i, at det er noget ekstraordinært og ikke uden Betænelighed. Det ligger jo uden for den Opgave, der paahviler Revisionen for det følgende Regnskab, at udtale sig angaaende Punkter, vedrørende det foregaaende Regnskab. Der haves ganske vist i de forløbne Aar enkelte Eksempler paa, at en Post er bleven henvist til Revisionen